

LA LLEGENDA DEL CAVALLER VALENTÍ

THE LEGEND OF THE KNIGHT VALENTINE

Nàdia Umbert Muñoz
Lucía Rodríguez Umbert

El curs 2013-14 es va crear al Vallès Oriental el projecte literari “**CAP INFANT SENSE CONTE**”, els principals objectius del qual són fomentar l'hàbit i el gust per llegir des de petits i estimular la seva imaginació i creativitat.

Contes publicats:

El gat Romeu i el bosc màgic

El pastisser de Torregrossa

Mi juguete preferido

La girafa Popota i l'arbre savi

El tresor del pirata Ferric

La llegenda del cavaller Valentí

La llegenda del drac Dragui

Els fills de l'emperador Xiao Ling

Amb la mateixa il·lusió que el primer dia, continuem el projecte amb un nou conte. Aquesta vegada el text és obra de la Nàdia Umbert i les il·lustracions són obra de la seva filla Lucía Rodríguez, de 10 anys. El cost d'impressió s'ha finançat gràcies a la col·laboració de les empreses, ajuntaments i entitats que figuren a la contraportada. Sense les seves aportacions no hagués estat possible continuar el projecte. **MOLTES GRÀCIES!**

Creiem que la lectura és un dels millors hàbits que podem transmetre i és molt important que, de ben petits, gaudim llegint. Remarquem, doncs, la importància de tenir un espai de lectura diari. **TOT COMENÇA AMB LA LECTURA...**

Per altra banda, continuem el sub-projecte “**PER SANT JORDI, CAP INFANT HOSPITALITZAT SENSE CONTE**”, que consisteix a portar exemplars a més de 35 hospitals de Catalunya que disposen de servei de pediatria.

ASSOCIACIÓ EDUCATIVA I FORMATIVA TBCLASS (Les Franqueses del Vallès)

Entitat sense ànim de lucre que pretén millorar l'educació i la formació de la societat promovent i realitzant activitats formatives i projectes d'investigació educativa.

L'associació continua donant suport al projecte “**CAP INFANT SENSE CONTE**” pel seu component educatiu, didàctic i formatiu. En els contes apareixen valors fonamentals en el creixement dels infants que formaran part de les generacions futures. I en aquest sentit, hem de tenir ben clar que “*els infants del present són els ciutadans i professionals del futur*”.

Des de la web www.capinfantsenseconte.org es poden descarregar els diferents contes que hem publicat i els seus corresponents videocontes (enllaç al youtube. Només cal escriure el títol de cadascun d'ells). Com a novetat, la web incorpora altres contes que ens han fet arribar perquè els puguin gaudir petits i grans. Ens podeu fer arribar les vostres obres al mail info@capinfantsenseconte.org

“No hay mejor espectáculo que ver a un niño/a leyendo”
Günter Grass, Premi Nobel de Literatura (1999)

© Nàdia Umbert Muñoz

© Lucía Rodríguez Umbert

1a edició: Març del 2021

Impressió i maquetació: IGràfic · www.igrafic.com

Text: Nàdia Umbert Muñoz (nadiaumbert1@hotmail.com). Mare de la il·lustradora.

Il·lustradora: Lucía Rodríguez Umbert (edat: 10 anys)

Coordinador del projecte: Antoni Argent Ballús (antoniargent@gmail.com)

Assessores lingüístiques: Berta Rubio Faus i Sara Marugan Oliva

Fotògraf: Jordi Muntal Leis

Traducció a l'anglès realitzada per: Victòria Bartroli Baena

Dipòsit Legal: B 4236-2021

ISBN: 978-84-09-28646-1

Imprès a Catalunya

ÍNDEX

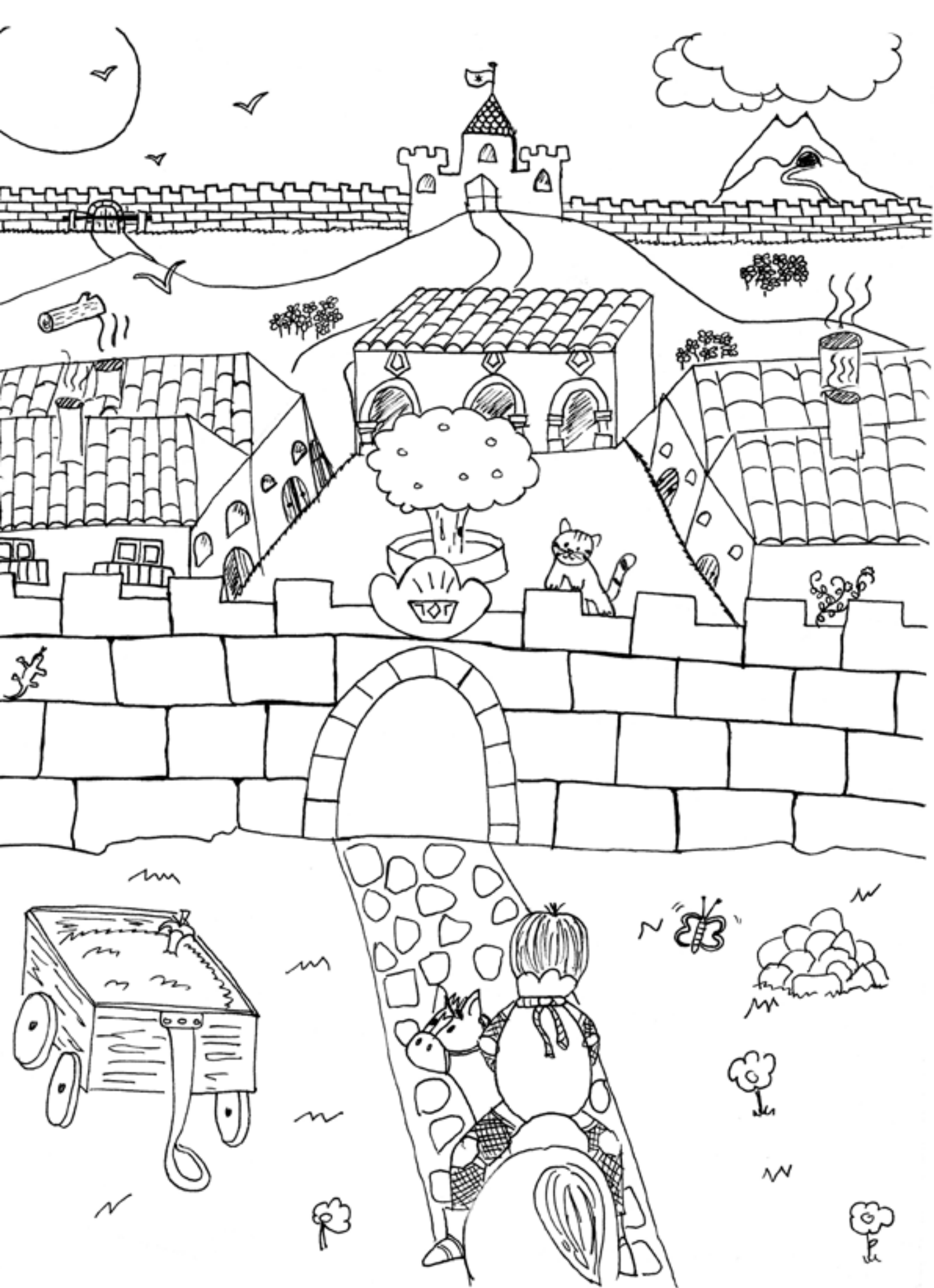
Conte / Tale	4
English Translation	18
Empreses, ajuntaments i entitats col·laboradores	20

En cadascuna de les il·lustracions del conte hi ha una poma mossegada.
Troba-les, encercla-les i pinta-les d'un color diferent.

Fa molt de temps, un cavaller anomenat Valentí va decidir emprendre un viatge per viure grans aventures. I és que allà on vivia s'avorria molt, perquè mai hi passava res i sempre era la mateixa rutina. Així que, un bon dia, va agafar el Llampec, el seu cavall, i va començar a cavalcar...

Al cap d'uns anys, després d'haver-se enfrontat a mil perills i d'haver conegut un munt de gent, va decidir tornar a casa per explicar a tothom tot el que havia viscut. Va emprendre el camí de tornada mentre tocava la flauta i menjava pomes que duia penjant d'un sac i compartia amb el seu fidel cavall, que també era un gran amant de les pomes!

Quan feia una estona que cavalcava, va arribar a un indret que els seus ulls de cavaller no havien vist mai. Allò era increïble! Havien arribat a un poblat on els carrers, les teulades, els arbres, les plantes, els carros, inclòs el castell que hi havia a dalt del turó i fins i tot l'aigua eren de color gris: un gris fosc, un gris marengo, un gris fum, un gris perla o un gris gargot de llapis, però tot ben gris! Tant el cavaller com el cavall van quedar molt sorpresos del que estaven veient. Malgrat tot, a poc a poc, es van endinsar en el poblat.

La princesa d'aquelles terres, que es trobava a la torre del castell mirant per la finestra, es va posar molt contenta en veure que algú entrava al poble, perquè, normalment, tothom que hi arribava acostumava a fer mitja volta i marxar espantat. Per això, va pensar que devia ser un cavaller valent i fort que els podria ajudar, i va córrer a conèixer-lo.

Quan es va trobar davant del Valentí, la princesa es va adonar que a la cintura, en comptes d'una espasa, hi duia una flauta i, per escut, un sac de pomes. Però, curiosa com era de mena, s'hi va acostar igualment:

—Bon dia, foraster, soc la princesa Purpurina —es va presentar amablement.

—Bon dia, princesa —li va respondre, tot gentil, amb una lleugera reverència—. Jo soc el cavaller Valentí i aquest és el meu cavall Llampec. Com és que aquí tot és tan gris i trist?

La princesa, amb ulls plorosos, li va respondre:

—El nostre regne mai havia tingut aquest aspecte tan apagat. Era el poble més preciós i acolorit que mai abans haguéssiu vist. Un cofre ple de cristalls màgics de colors el tenyien de mil colors arreu. Però una nit... —La Purpurina no va poder continuar explicant què els havia passat.

—Digueu, princesa, què va passar? —va demanar el cavaller.

—Una nit... Va venir l'ogre que viu dalt de la gran muntanya dels dos pics i, tot aprofitant la densa boira que hi havia, ens va robar el cofre. I ara, sense els cristalls, ens han desaparegut tots els colors. I, amb ells, també l'alegria i, fins i tot, les forces per anar-lo a recuperar.

—No patiu, us ajudaré! —va dir el Valentí—. Demà quan surti el sol, sortirem a recuperar-lo!

La princesa va oferir al cavaller passar la nit al castell, en una de les seves còmodes cambres, perquè estigués ben descansat el dia següent, però vet aquí que el Valentí va preferir dormir a l'estable amb el seu cavall.

La princesa Purpurina va pensar que el Valentí era un cavaller ben estrany i tenia uns costums ben curiosos! Aleshores, un dubte la va neguitejar: com els podria ajudar algú que només duia una flauta i un sac de pomes? Fos com fos, feia tant de temps que no comptaven amb cap ajuda que va anunciar arreu el seu oferiment.

L'endemà al matí, el rei, la reina, la princesa i vint soldats armats amb llances i espases es van reunir a la plaça del poble. En veure que el cavaller no arribava, van témer el pitjor: que havia marxat durant la nit espantat per la difícil tasca de recuperar el cofre. Però, instants després, el van veure arribar mentre mossegava una poma, content com un gínjol, damunt del Llampec.

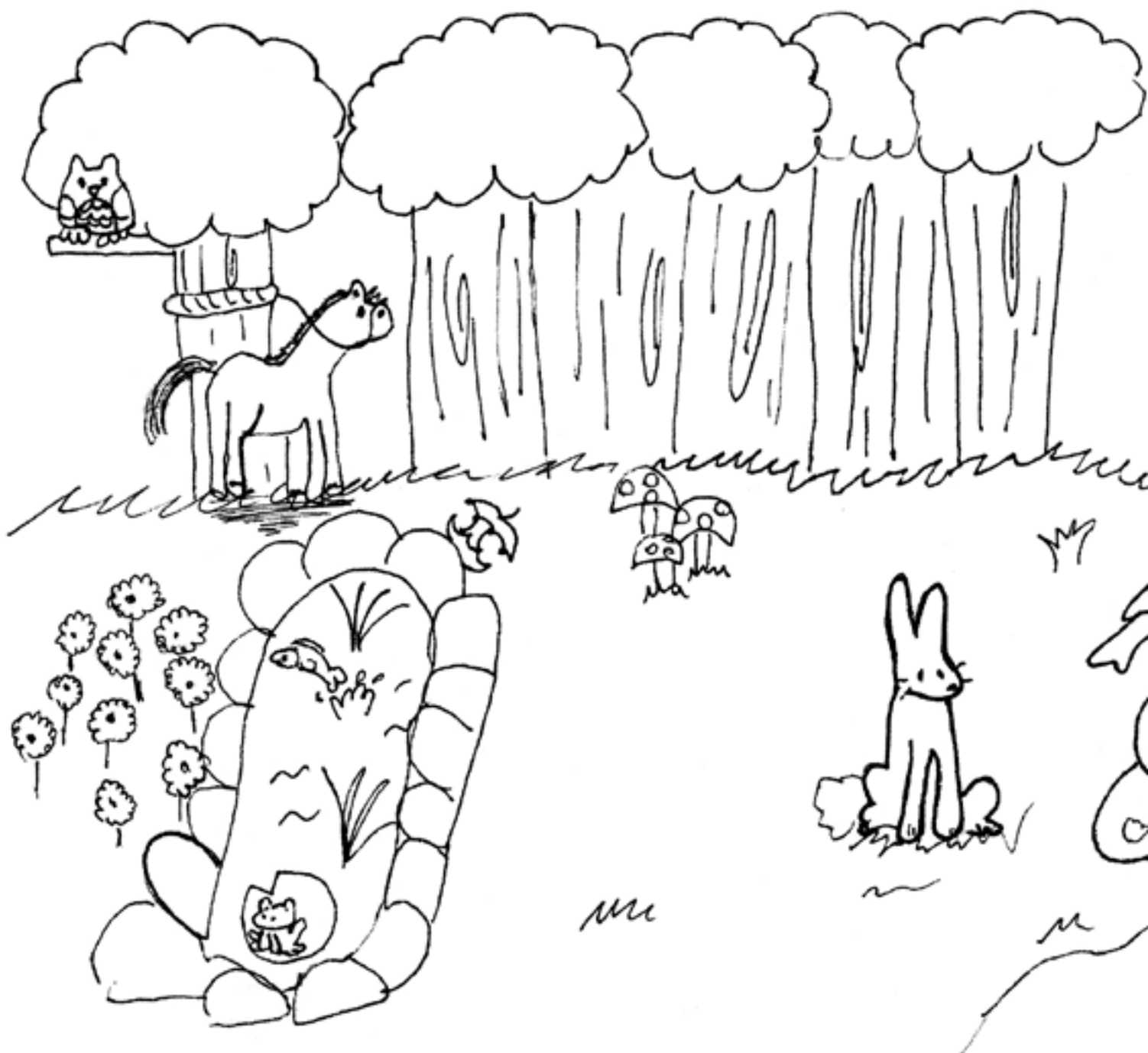

La princesa li va preguntar quants soldats voldria que l'acompanyessin per ajudar-lo, però el Valentí li va dir que només necessitava una persona que el guiés per saber com trobar l'ogre. La princesa Purpurina va quedar ben embadalida de la seva valentia i ella mateixa es va oferir a acompanyar-lo.

Tot seguit, va tornar a sorprendre's quan el Valentí va dir que preferia que anessin només amb el Llampec, perquè era el cavall més veloç que havia tingut mai i necessitarien marxar ràpid quan haguessin recuperat el cofre que ara tenia l'ogre.

Abans de marxar, els reis els van demanar prudència i, moments després, el Valentí i la princesa Purpurina ja cavalcaven damunt del Llampec, carregats amb el sac de pomes i la flauta.

Mentre es dirigien cap a la gran muntanya on vivia l'ogre, el cavaller va explicar a la princesa el seu pla. Ella hi va estar d'acord i després va voler conèixer les aventures que havia viscut el Valentí. Al cap d'unes hores, tot xerrant, van arribar al seu destí.

L'ogre vivia a l'interior d'una cova, situada a la part més alta de la muntanya, a la qual només es podia arribar escalant. Així que, tant la Purpurina com el Valentí, van començar a pujar.

En arribar davant la cova, van descansar una estona abans d'entrar-hi. Els caldria energia per sortir corrents un cop tinguessin el cofre!

Després d'haver agafat forces, van començar a entrar lentament, sense fer soroll, cap a l'interior de la cova, i van sentir els roncs de l'ogre, que dormia plàcidament abraçat al cofre, al costat d'un gran foc.

Un cop davant de l'ogre, la princesa, tal com li havia proposat el Valentí, va canviar el cofre pel sac de pomes i l'ogre ni se'n va adonar.

Aleshores, amb el cofre ben agafat, van començar a sortir de la cova en silenci, però el Valentí va ensopegar amb una de les branques que hi havia vora el foc i l'ogre, encara mig adormit, va obrir els ulls i es va adonar del canvi del cofre per les pomes.

—El meu tresor! El meu tresor! —va començar a cridar ben enfadat.

En aquell moment, el cavaller va agafar ràpidament la seva flauta, va dir a la princesa que es tapés les orelles i va començar a tocar una melodia que va fer que l'ogre es tornés a adormir.

La princesa Purpurina i el Valentí van baixar per la muntanya, tot vigilant que no els caigués el cofre amb els cristalls de colors i, quan van ser a baix, van pujar dalt d'en Llampec i van marxar cames ajudeu-me.

La princesa li va preguntar d'on havia tret aquella flauta màgica i ell li va dir que li havia donat un bruixot que havia conegut en el passat. Aleshores, la Purpurina es va adonar que era molt millor la flauta que no pas una espasa...

Mentre cavalcaven de tornada al castell, la princesa va agafar-se ben fort de la cintura del cavaller, contenta i feliç del que havien aconseguit, mentre recordava els dubtes que havia tingut el dia anterior, sobre com els podria ajudar el Valentí. Ara tenia a les seves mans aquell preuat cofre i el tresor que amagava dins, i tot gràcies a aquell cavaller fins llavors desconegut!

Quan van arribar al poble, els reis i tota la gent, que els esperaven a la plaça Major, es van posar molt contents en veure el cofre.

El Valentí i la Purpurina van baixar del Llampec, van deixar el cofre a terra i el van obrir. De cop i volta, de dins del cofre en van sortir milers de raigs de llum recargolats, continus, intermitents, llargs, curts i rectes, que van omplir de colors cada racó de les cases, els carrers, les flors, els matolls, les fonts, els vestits i les sabates.

El cavaller i el seu cavall Llampec van quedar bocabadats en veure tanta bellesa. I, de sobte, tothom va començar a aplaudir i a donar-los les gràcies. Tota la grisor i tota la tristor s'havien convertit en alegria i emoció. Aquella nit, per celebrar-ho, van fer un sopar seguit d'una gran festa i el Valentí els va dir que marxaria el dia següent, per tornar a casa seva.

L'endemà, tot el poble va acomiadar el Valentí i el Llampec. Ell, en adonar-se novament del tresor que tenia aquella gent i de què significava per a ells, els va recomanar que l'amaguessin molt ben amagat, perquè fos impossible que algú es pogués tornar a endur allò que feia que el seu regne fos un lloc tan especial i únic.

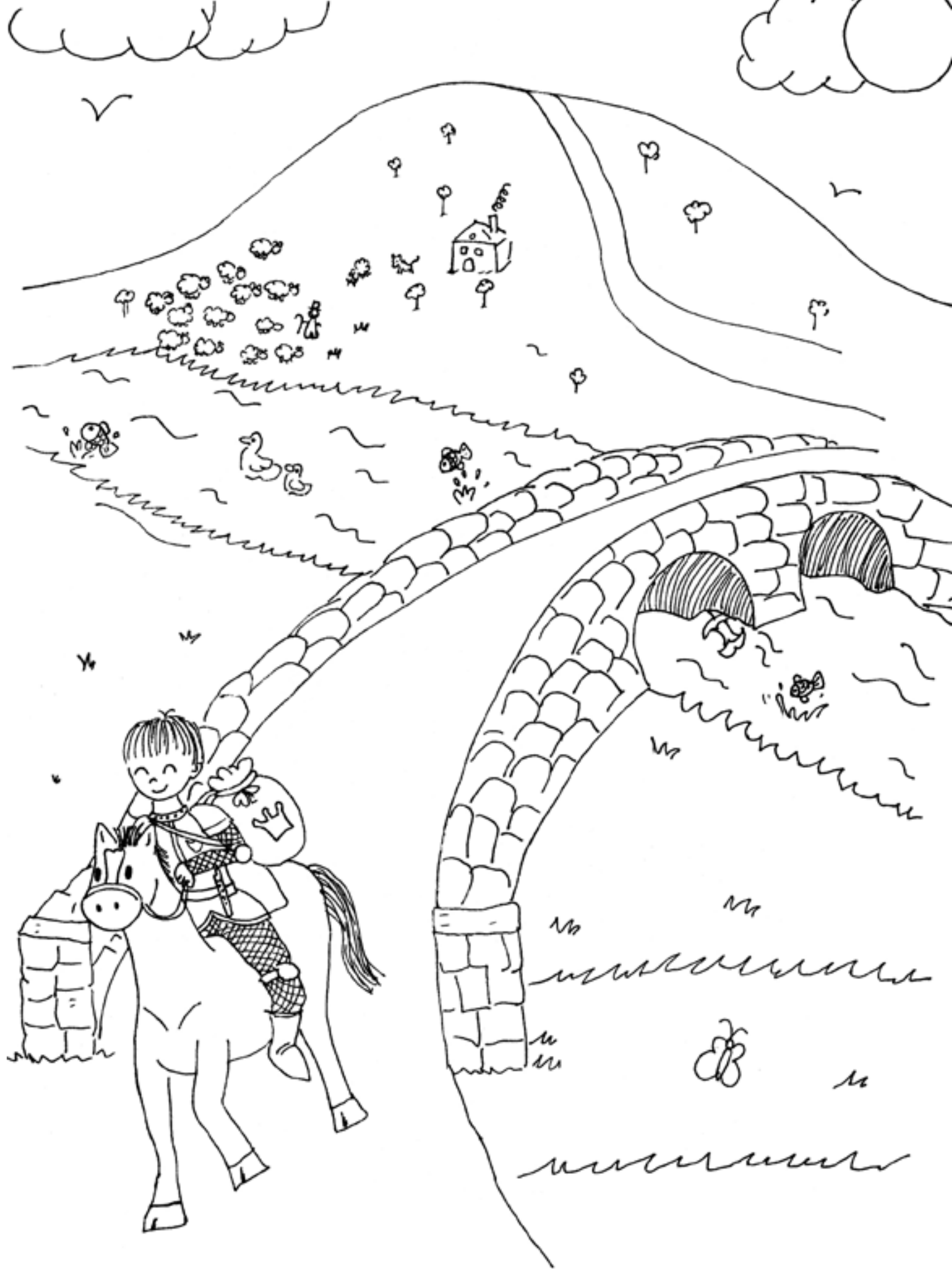
En sentir aquelles paraules, els reis, que estimaven molt el seu poble i recordaven perfectament com s'havien sentit de tristos quan tot era gris, van prendre una decisió: per tal que aquell tresor estigués ben guardat i ningú el pogués robar, van repartir cada cristall entre cada habitant del regne i que cadascú l'amagués on cregués oportú. Llavors, abans que marxessin el cavaller i el seu cavall, els van voler obsequiar amb allò que més desitgessin.

—Demaneu-nos el que vulgueu —van dir el rei i la reina al cavaller.

El Valentí no s'ho va pensar dos cops i els va donar una resposta que ningú esperava sentir...

Sabeu què va demanar? Doncs, va desitjar... Un sac ple de pomes!

- Fi -

THE LEGEND OF THE KNIGHT VALENTINE

Once upon a time, a knight called Valentine set off on a journey to live great adventures. The place where we lived was far too boring for him, since nothing ever happened until one day he took Lightning, his horse, and started riding away.

Ten years later, after fighting many dangers and meeting many different people, he took his way back home to tell everybody about his adventures. He played the flute as he rode back home and ate apples from a sack which he shared with Lightning; he really loved apples!

After riding a long time, he got to a village they had never seen before. It was amazing! The streets, the roofs, the trees, all the plants, the carriages, even the castle up the hill and the water were grey: dark grey, light grey, smoke grey, pearl grey, doodle grey... all sorts of grey were in that new place! Both the horse and the knight could not believe their eyes. Even so, they decided to ride into that village.

On top of one of the towers of the castle, there was the princess of the village who got very happy to see new people since nobody wanted to stay there once they discovered how strange everything was. That is why she thought he could be a brave knight who could help them and ran to meet him.

Once the princess saw Valentine she noticed that, instead of a sword on his waist, he had a flute and a sack of apples. But still, she wanted to meet him:

- Good morning, stranger. I am princess Glitter -she said.
- Good morning, princess -he replied gently with a great reverence-. I am the knight Valentine and this is my horse, Lightning. Why is everything so grey in here?

The princess, almost in tears, replied:

- Our kingdom never looked like this. This used to be the most beautiful and colorful village in the world. There used to be a huge chest full of magical crystals which made everything colorful but one night...- princess Glitter could not go on with the story.
- Princess, please, go on. What happened? -asked the knight.
- One night, an ogre who lives up the double-peaked hill ran into our village taking advantage of the thick fog there was. He stole the chest and now, without our magical crystals, all colors are gone. And with the colors, happiness and strength to have them back are gone, too.
- Don't worry, I will help you! -said Valentine-. Tomorrow morning, when the sun is up, we will go there and bring it back.

The princess offered the knight a beautiful room in the castle where he could rest but the knight preferred the stable where he could sleep together with Lightning.

Princess Glitter thought he really was a strange knight but another thought showed up: how could he ever beat an ogre with just a sword and a sack of apples? Anyway, they had been grey for so long that she was ready to ask for help from anybody.

Next morning, the king, the queen, the princess and ten men armed with swords and spears gathered in the center of the village. The knight did not come and they started suspecting that he had fled the night before to steal the chest before them. A few minutes later, they saw him happily riding Lightning and eating an apple.

The princess wanted to know whether he needed some help but he said that just one person was enough to guide him to the ogre. Princess Glitter was amazed by his bravery and offered to guide him. He accepted and added that only Lightning could go with them because he was the fastest horse ever and

they would probably need to run fast after taking the chest back.

Before leaving, both the king and the queen asked for caution and a few minutes later, both Valentine and princess Glitter were riding Lightning, carrying the sack of apples and the flute.

While riding, the knight told princess Glitter about the plan. She agreed and after listening to many stories he could tell about his adventures, they found themselves in front of the ogre's cave. They rested a bit before getting into the cave and decided to come in. They tiptoed into the cave and heard the ogre snoring; he was peacefully sleeping by a fire wrapping the chest with his big arms. Just that moment, like Valentine had planned, they changed the sack of apples for the chest and the ogre did not even realise. Valentine walked out of the cave when he suddenly tripped with a branch there was by the fire when the ogre, half asleep, opened his eyes and realise he did not have the chest with him anymore. -My treasure, my treasure! -he angrily shouted.

Valentine quickly took his flute while he ordered the princess to cover her ears and played a song which made the ogre fall asleep again.

After that, Valentine and princess Glitter ran down the hill, making sure they did not lose or drop their treasure, hopped on Lightning and ran the fastest they could.

The princess wanted to know where he had found that magical flute and Valentine told her a story about a wizard he had met in the past. That moment, she realised that the flute was far more useful than the sword. On the horse, princess Glitter wrapped Valentine with her arms and felt happy and relieved and thought about the many doubts she had had the night before. When they finally got to the village, everybody was waiting for them and they could not believe their eyes when they saw them carrying the chest.

Valentine and princess Glitter hop off Lightning, left the chest on the ground and opened it. Suddenly, thousands of rays started coming out of the chest: long, short, wavy, straight... and they ran into every hole in the village. Everything was now covered in color: flowers, bushes, fountains, dresses and shoes. Everything was colorful again.

Valentine and Lightning had their eyes wide open and everybody started congratulating them on the adventure. Darkness and sadness were finally gone and everything in the village was happiness and excitement.

People from the village wanted to celebrate the event properly so they had a great dinner and a great party. Next morning, the inhabitants of the village waved goodbye to Valentine and Lightning. The knight realised how important was that chest for those people so he reminded them to keep it safe and locked so nobody could take it from them ever again.

When the king and the queen heard Valentine say those words, they took a decision: instead of keeping all the magical crystals in the chest, they would give a piece to every person in the village so they could hide it properly. That seemed a good decision. Just before Valentine and Lightning left, they offered to give them anything they wanted.

-You can ask for anything -they both said.

Valentine knew exactly what he wanted and he said something nobody could ever expect. Do you know what we asked for? A sack of apples!

EMPRESES, AJUNTAMENTS I ENTITATS COL-LABORADORES:

AD MARINA: Empresa de distribució de recanvis, ferreteria i equipament de taller per a l'automòbil amb 22 punts de venda a la província de Barcelona.

AGBAR: Companyia de serveis del cicle integral de l'aigua que opera en més de 200 municipis catalans, donant cobertura a més de 2,5 milions de persones en serveis que van des de la captació, la potabilització, el transport, la distribució, el clavegueram, la depuració, la regeneració i el retorn al medi.

APPER: Emmagatzematge, manipulació i distribució del seu producte amb total responsabilitat. Apper és el seu partner de confiança.

ARDERIU LA CARN: Empresa familiar de 82 anys. Hi ha dues generacions en actiu, la tercera i la quarta. És una empresa que ha anat evolucionant amb el mercat. Els canelons de la iaia, els pinxits de Canovelles, les botifarres de pagès, els farcits de pollastre i les carns per barbacoes són les nostres especialitats.

ÀRIDS GARCIA: Extracció, trituració, classificació i venda d'àrids.

ASSESSORIA PÉREZ SARDÀ: Assessoria laboral, fiscal, jurídica i d'assegurances amb 70 anys d'història. Som la 3a generació d'una empresa d'esperit familiar que mantenim l'objectiu d'estar a prop dels nostres clients, aportant solucions a les seves necessitats.

AUDINFORM: La nostra principal activitat se centra en la realització d'auditories de comptes anuals i en treballs de revisió i verificació d'altres estats financers o documents comptables.

AULA, FORMACIÓ DE FUTUR: Classes personalitzades, classes particulars, tutories i seguiment, deures, taller de lectura, reforç, aprenentatge i lectoescriptura.

AUTO BERTRAN: Concessionari Oficial Citroën. Vehicles nous, ocasió, taller mecànic, taller de planxa i pintura i assegurances. 50 anys d'experiència al Vallès.

COEMMO: Fabriquem solucions d'embalatge i packaging personalitzat des de fa més de 30 anys. Fem troquetat i impressió digital en gran format sobre suports flexibles o rígids, amb combinació amb materials plàstics, espumes, papers, cartró o teixits, per crear la solució més adient a cada aplicació o necessitat.

DSM: Empresa basada en las ciencias globales con actividad en los ámbitos de las salud, nutrición y materiales. En Catalunya tenemos 2 centros productivos (Parets y Santa Margarida i els Monjos) que dan trabajo a 150 personas des de la década de los años 60. Nuestro negocio en esas plantas se desarrolla en el área de resinas en polvo y líquidas para recubrimientos en todo tipo de sustratos. Nuestra prioridad son las personas y el planeta, DSM está en la segunda posición en el ranking de Compañías que están Cambiando el Mundo, siendo la tercera Apple.

DURERO PACKAGING: Explotació del negoci dedicat a la impressió gràfica i tipogràfica sobre qualsevol tipus de paper i cartró.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS SEGU: Excavacions, enderrocs, transport d'àrids i reciclatge.

FARMACIA VIÑAMATA: Vetllem per la seva salut des del 1988, les 24h tots els dies de l'any. La nostra missió és ajudar a tothom per a qualsevol necessitat que pugui tenir, oferint tot tipus de serveis i un gran ventall de productes als millors preus. El nostre equip es distingeix per la seva amabilitat, formació i contínua dedicació. Sempre hem buscat l'últim en tecnologia, en innovació i en perfeccionament. Per això hem dut a terme diverses ampliacions i renovacions.

FUNDACIÓ ESPAVILA: Treballem per fomentar els valors de la cultura de l'esforç en general dins la nostra societat amb finalitats educatives, d'aprenentatge i humanes; així com la recerca i difusió d'estudis i tècniques de motivació. Oferim "Xerrades sobre valors", "Ajudes a persones sense recursos" i els "Premis Espavila", entre altres activitats.

HIDRALAIR: Empresa de subministraments industrials de referència ubicada a Vilanova del Vallès. El nostre objectiu és prestar serveis d'alt valor afegit i millorar els subministraments a professionals, pimes i multinacionals de Catalunya i la resta de l'Estat Espanyol.

LA CAIXA: L'Obra Social "la Caixa" desenvolupa programes que promouen la participació dels ciutadans en pràctiques culturals per tal de facilitar el seu desenvolupament personal i el del seu entorn social. La Fundació Bancària "la Caixa" ha estat, està i continuarà estant compromesa amb l'educació.

LÀCTICS L'ESQUELLA: L'Esquilla neix de la nostra passió pels làctics i l'estima pel nostre entorn rural. Som un projecte familiar que us apropa la millor qualitat i els sabors més naturals de la Cerdanya, elaborats artesanalment al nostre obrador de Bellver de Cerdanya. Vine a conèixer-nos i a descobrir els nostres productes: llet fresca, iogurts naturals, de mel, de saüc, de poma-alfàbrega, de nabius... el mató i la nostra filada.

PER-PACK: Empresa dedicada a dar soluciones de alta calidad a las diferentes necesidades de embalaje con film retráctil. Suministramos maquinaria de embalaje y films específicos que resuelven la gran mayoría de aplicaciones requeridas. Representamos en exclusiva para España, las marcas Hugo Beck, Smipack y Bolloré.

PLASTICBAND: Des de 1978, dissenyem i fabriquem embolicadores i fleixadores que ajuden a què els productes dels nostres clients arribin a destinació en òptimes condicions. El 98% dels nostres productes estan fabricats de manera sostenible i eficient en la nostra factoria de Granollers i els principals proveïdors de components són principalment empreses locals.

SAPLEX: Som una empresa de Canovelles, fabricants principalment de bosses d'escombraries, amb una experiència de més de 40 anys, líders del mercat i a l'avantguarda del sector investigant, oferint al mercat productes innovadors, de qualitat i ajustats a les necessitats del consumidor actual.

SEBASTIÀ LLORENS: És una empresa experta en la gestió i tractament de residus amb més de 60 d'anys d'experiència en el sector del medi ambient, que ofereix als seus clients solucions integrals i personalitzades per a la gestió dels residus optimitzant el seu procés de producció per tal de fomentar el reciclatge.

VELUTEX: Empresa fundada el 1947, especialitzada en la fabricació de flock i fibres tècniques, d'àmbit internacional amb delegacions a França, Alemanya, USA, Turquia i la Xina.

VISTADOME: Produïm a Santa Eulàlia de Ronçana les gespes marca VERDARA, de baix consum d'aigua i especialment adequades per al nostre clima.

AJUNTAMENT DE L'AMETLLA DEL VALLÈS: Celebrem que, un any més, tots els infants de l'Ametlla del Vallès puguin gaudir d'un nou conte. Aquest cop, *La llegenda del cavaller Valentí*, que ens transporta a un món ple d'aventures, en el qual l'astúcia i la intel·ligència guanya per sobre de la força. Ens agrada formar part del projecte "Cap infant sense conte", el seu projecte és noble i solidari. Ajudar a fomentar la lectura en la nostra llengua, el català, a més, és uns dels objectius pels quals treballem dia a dia des de l'Ajuntament del nostre poble.

Pep Moret i Tanyà, alcalde de l'Ametlla del Vallès

AJUNTAMENT DE CABRERA DE MAR: Fomentar l'hàbit lector i el gust per la lectura és un dels principis que s'impulsen des del municipi. Estem convençuts que introduir-se des de ben petits en la màgia de les paraules escrites enriqueix el desenvolupament intel·lectual i personal dels infants, i alhora, els endinsa en un món sense límits de curiositat i creativitat.

Montserrat Reig Pascual, regidora d'Ensenyament de Cabrera de Mar

AJUNTAMENT DE CANET DE MAR: Dedicar temps a la lectura és un d'aquells hàbits que cap persona hauria de perdre mai. Llegir, com a mínim, una hora al dia és imprescindible per poder dotar de coneixement les nostres ments. És igual quina edat tinguem, la llibertat de ment que ens proporciona dedicar una part del nostre dia a la lectura és un d'aquells plaers als quals no hauríem de renunciar mai. Acabo repetint el mateix que en l'edició de l'any passat: Llegim!

Blanca Arbell i Brugarola, alcaldessa de Canet de Mar

AJUNTAMENT DE CANOVELLES: La lectura ens ajuda a créixer, a imaginar i a entendre la vida. Els contes estimulen la creativitat dels infants i la seva capacitat d'explicar-se i entendre el seu entorn. I en aquest sentit, estic convençut que projectes com aquest ajuden a fomentar l'hàbit de lectura entre els nens i nenes de Canovelles. És per això que estem molt contents de donar suport a aquesta iniciativa. Felicitats per la feina feta i que els contes ens acompanyin!

Emilio Cordero, alcalde de Canovelles

AJUNTAMENT DE CASTELLBISBAL: Llegir obre l'esperit i la imaginació. Cal que la infància llegeixi per obrir la seva mirada a la societat i al món, i que ho facin conjuntament amb la seva família, amistats i professorat. És important perquè els oferirà una visió molt més rica, entranyable i valuosa com a infants, que són el futur de la humanitat. Per això, volem donar suport al projecte "Cap infant sense conte" per la seva visió educativa i també solidària, i perquè permet que els nens i les nenes puguin gaudir de les mateixes oportunitats.

Joan Playà i Guirado, alcalde de Castellbisbal

AJUNTAMENT DE CASTELLTERÇOL: La lectura com a base de l'aprenentatge. Un llibre com a eina cultural. Tot infant ha de tenir dret a una educació de qualitat i "Cap infant sense conte" ajuda molt a aquesta finalitat. Il·lució, imaginació, coneixement, educació,... podríem crear una llista sense fi de tot allò que un llibre ens pot aportar. Tot infant ha de tenir aquest tresor a l'abast.

Isaac Burgos, alcalde de Castellterçol

AJUNTAMENT DE CONSTANTÍ: Llegir ens obre les portes a una construcció mental del món, a imaginar coneixements, paraules, històries i fantasies. Conformar un imaginari col·lectiu i és un dels fonaments de la cultura. I això és encara més important quan parlem del foment de la lectura infantil a través del conte, perquè parlem d'una activitat lúdica que té la virtut d'estimular la creativitat en els més menuts.

Óscar Sánchez Ibarra, alcalde de Constantí

AJUNTAMENT DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS: Creiem que una de les formes de potenciar la cultura al nostre municipi és a través de la lectura. Per això donem suport a aquest projecte literari tot posant el nostre granet de sorra. Mitjançant la lectura i l'educació aconseguirem avançar com a comunitat. L'una i l'altra són, i volem que continuïn sent-ho, els eixos vertebradors del nostre municipi.

Francesc Colomé i Tenas, alcalde de les Franqueses del Vallès

AJUNTAMENT DE GUISSONA: Des de l'Ajuntament de Guissona hem posat el nostre granet de sorra en aquest projecte perquè creiem fermament que cal donar als infants tant la possibilitat de llegir, com la d'estimar i la de somiar. Llegir és un dret i hem de donar als nens i a les nenes la possibilitat de que ho facin i que la lectura els motivi, els captivi,... amb la intenció que quan tanquin un conte desitgin obrir-ne un de nou.

Jaume Ars i Bosch, alcalde de Guissona

AJUNTAMENT DE LLIÇÀ DE VALL: Emily Dickinson, ja fa molt temps va dir-nos que, per viatjar lluny, no hi ha millor nau que un llibre. I quanta raó tenia! Llegiu, llegiu molt i viatjareu a molts indrets i us convertireu en protagonistes de moltes aventures diferents!

Marta Bertran i Ramon, alcaldessa i regidora d'Educació

AJUNTAMENT DE MANLLEU: En un entorn cada vegada més digitalitzat, fomentar el gust i l'hàbit per la lectura és d'una importància capital. Llegir ens afina la imaginació, ens instrueix, ens fa més crítics i ens esperona el pensament. Però la lectura, per damunt de tot, ens obre les portes a un gaudi intel·ligent, lliure i deliciós.

Àlex Garrido Serra, alcalde de Manlleu

AJUNTAMENT DE EL MASNOU: En aquests temps de restriccions, confinament i moltes estones a casa, més que mai, la cultura i els llibres ens fan companyia. Viatjar, endinsant-nos en històries i personatges a través de la lectura, ens obre tot un món d'oportunitats i aprenentatges. Sempre al costat d'iniciatives com les de "Cap infant sense conte"!

Jaume Oliveras i Maristany, alcalde del Masnou

AJUNTAMENT DE PREMIÀ DE MAR: De petit llegia. Llegia de tot: des de Mortadelo al Cavall Fort, passant per les "Joyas Literarias Juveniles" o Els Hollister. De gran, ho continuo fent (bé, amb altres temàtiques!). La lectura ha estimulat la meva curiositat, la meva imaginació i la capacitat d'entendre el món que ens rodeja. Exactament els mateixos efectes que experimenta qualsevol altre lector. Per tot això, formar part d'una iniciativa que vol fer arribar les lletres als més petits -sense excepció- i fer-les estimar, és tot un honor.

Rafa Navarro, alcalde de Premià de Mar

AJUNTAMENT DE SANT FOST DE CAMPSENTELLES: La lectura és una de les millors maneres de créixer i d'aprendre. Ens dona l'oportunitat de conèixer noves realitats, de reflexionar i de pensar, ens ensenya a obrir la ment, a tenir una mirada transversal del món i a combatre els prejudicis. El futur serà millor si està ple de llibres i si tots els nens i nenes hi tenen accés i aprenen a estimar la lectura.

Carles Miquel Ruzafa, alcalde de Sant Fost de Campsentelles

AJUNTAMENT DE SENTMENAT: "Llegim per aprendre, per conèixer, per descobrir.
Llegim per viatjar, per comunicar, per pensar.
Llegim per escoltar, per informar, per saber.
Llegim per viure, per transmetre, per admetre.
Llegim per estimar."

Núria Ribas, directora de la biblioteca de Sentmenat

AJUNTAMENT DE TORREGROSSA: Potenciar la lectura des de ben petits és una iniciativa que pretenem impulsar. Amb aquesta publicació volem ajudar i contribuir a què el gust per la lectura arribi a tots els infants i estimular així la seva creativitat i imaginació alhora que vagin adquirint el plaer de l'aventura de llegir. Per aquest motiu, donem suport a aquesta iniciativa, que desitgem que sigui del vostre grat.

Josep M Puig i Vall, alcalde de Torregrossa

COL-LABORACIÓ AMB ALTRES ENTITATS I ONG

ALEGRIA SIN FRONTERAS: ONG sense ànim de lucre que desenvolupa activitats que permeten la millora de la qualitat de vida de la població en els països més desfavorits, prioritant les intervencions en l'àmbit de la salut, educació i igualtat de gènere. Això es realitza amb empatia, compromís, constància, amor, solidaritat, humilitat, transparència i alegria.

Projectes de cooperació a Etiòpia:

Alegria amb Gambo: Projecte d'intervenció integral a la comunitat de Gambo millorant l'assistència sanitària, i tractant la desnutrició aguda severa a una regió on més de la meitat de la població pateix desnutrició severa per la falta d'accés a l'alimentació bàsica.

Cap mare ha de perdre la vida al donar-la: Programa de salut materno-infantil amb l'objectiu de disminuir la mortalitat materna i neonatal a la regió rural de Gambo mitjançant la formació de llevadores, infermeres, realitzant seguiment i control de l'embaràs i part per personal qualificat. Ensenyant a salvar vides.

Projectes de cooperació al Senegal:

TANANTE: Projecte d'atenció a les necessitats bàsiques de salut, sensibilització sobre hàbits sanitaris i formació d'un equip mèdic que gestioni un centre d'atenció primària. Formació de dones en l'àmbit preventiu nutricional i reproductiu. Participació a la construcció d'un centre de salut primària, amb maternitat i sala d'hospitalització. Instal·lació de panells solars que donin electricitat a tot el centre d'atenció primària.

JAM-TAN: Projecte de protecció de la infància en risc centrat en escolarització, atenció mèdica, suport nutricional i acompanyament personal. Formació per al títol oficial de monitor i monitora senegalès per tal que els joves en risc puguin treballar en l'àmbit de l'educació en el lleure i no es hagin de deixar els estudis. Colònies d'estiu gratuïtes per a nens, nenes i joves en situació de vulnerabilitat. Posada en marxa d'una granja de pollastres per tal d'augmentar l'aportació proteica de l'alimentació de les famílies i alhora autofinançar part dels projectes com a via d'autonomia. Col·locació de plaques solars a una escola de Dioulacolon en col·laboració amb la Universitat de Tenerife.

Més informació a: www.cooperacioambalegria.co

Contacte: alegria.sin.fronteras@gmail.com

FUNDACIÓ REIR: Entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu afavorir la inclusió social de diferents col·lectius, sobretot infants i joves. Realitza un treball i intervenció integral per tal de no només donar atenció de primeres necessitats sinó capacitar el destinatari/a per la plena inclusió social.

REIR porta 13 anys treballant amb col·lectius en risc d'exclusió social a la comarca del Vallès Oriental, atenent durant aquests anys més de 2.500 persones i treballant en més de 55 projectes.

Contacte: reir@reir.cat

ASSOCIACIÓ WE LOVE UGANDA: Va néixer el 2018 amb l'objectiu d'ajudar l'escola-orfenat New Life, amb 350 nens i nenes, a Entebbe. El centre té un cor musical, el Safari African Children's Choir, com a part de l'educació dels infants per lluitar per les dificultats humanitàries. El cor va viatjar durant tres anys de gira a Espanya apadrinats per músics com Alejandro Sanz i Txarango. Aquí van entrar en contacte amb la fundadora de We Love Uganda que passat un temps, en conèixer les dificultats que passaven va decidir engegar aquest projecte.

L'entitat col·labora en cobrir les necessitats bàsiques com alimentació o escolarització dels infants del centre i la comunitat propera. Alhora treballa en projectes per millorar les instal·lacions i col·labora en iniciatives agrícoles per garantir una major subsistència. El principal repte és garantir una educació a tots els infants com a eina per a decidir el seu futur.

Contacte: weloveuganda01@gmail.com

Agraïments:

Col·labora:

